

Den práší stíny už tichou tmou
A plete si svět s oponou
Za ní každý má angažmá, hra začíná
K smíchu je tvář bez líčidel
Stejně jak anděl bez křídel
Na povel smích, na povel pláč ti dám

Kdo jsem já? Kdo jsi ty?
Neslavný marionety
Duši na vlásku mám

Podívej hvězda vzdálená
Plní nám sny když padá na kolena
V té chvíli máš přát si víc
Už nechci žádnou roli hrát
Chci cítit co chci já
O nic víc nežádám
Nic víc

V půli prvního jednání
Čekáš na velké uznání
To nejde s každou hodinou být hrdinou
Mé touhy pod polštářem se musejí řídit scénářem
Na povel smích, na povel pláč

Kdo jsem já? Kdo jsi ty?
Neslavný marionety
S duší na vlásku

Podívej hvězda vzdálená
Plní nám sny když padá na kolena
V té chvíli máš přát si víc
Už nechci žádnou roli hrát
Chci cítit co chci já
O nic víc nežádám
Nic víc

Cizí slova, cizí věty
Žijí s námi naše světy
Stejně dnes, jak před sto léty
Deus ex machina
Já i ty jsme rekvizity
Jako naše city
V temných koutech síně slávy
Stejná hra začíná

Cizí světy, cizí věty zná

Podívej hvězda vzdálená
Plní nám sny když padá na kolena
V té chvíli máš přát si víc
Už nechci žádnou roli hrát
Chci cítit co chci já
O nic víc nežádám
Nic víc

Podívej hvězda vzdálená

Plní nám sny když padá na kolena
V té chvíli máš přát si víc
Už nechci žádnou roli hrát
Chci cítit co chci já
O nic víc nežádám